

وہست نامہ می شہر عی

نووسینی

دکتور : کہمال صادق یاسین

ماموستا لہ کولٹری زانستہ ئیسلامیہ کان

لہ ہولتیر

منتدی قرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

۱۲۰۱۲ ی رابیع

۱۴۳۵ ی گرین

۲۰۱۳ ی کوردی

جایی بہ کہم

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.afhamontada.com

وہسیہت نامہ شہرعی

نوسینی

د . کمال صادق یاسین

ماموستا لہ کولیزی زانستہ ئیسلامیہ کان - ھولیر

۲۰۱۳ زایینی

۱۴۳۵ کۆچی

۲۷۱۳ کوردی

پیشہ کی :

سو پاس بؤ ئو خودایہی کہ داوای یارمہ تی و کومہک و لیخوشبونی لیدہ کہین، و پہنای پی دہ گرین لہ خراپہی دہ روون و کارو کردہ وہ مان، ہرکہ سیٹک خودای گہورہ ہدایہت و پینمونی بکات بؤ سہر ثانی پیروزی نیسلام، کہس ناتوانیت گومپای بکات، وہ ہرکہ سیٹکیش ئو گومپای بکات (بہوئی کارو کردہ وہی خراپی خویہ وہ) کہس ناتوانیت ہدایہ تی بدات و پینمونی بکات، شاہیدی دہ دہم کہ ہیچ پەرستراویکی بہہق نیبہ جگہ لہ خوای گہورہ و پەرہردگار (اللہ)، و ہیچ شہریک و ہاوہ لیک نیبہ، وہ شاہیدیش دہ دہم موحمہد بہندہ و پیغہمبری خودایہ ﷺ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) (۱)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

(۱) آل عمران: ۱۰۲.

رَقِيبًا ﴿١﴾ ﴿٢﴾ ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ ﴿٣﴾.

پاشان سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر سه‌روه‌ری گشت پیغه‌مبه‌ران،
که‌وه‌و پی‌شه‌واو پابه‌رمان موحه‌مه‌دو ئال و به‌یت و یاوه‌ران و
شوینکه‌وتووانی بی‌ت تا پۆژی قیامه‌ت.

خۆشه‌ویستان: مردن به‌ پیری و گه‌نجی نییه، مردن به‌وه نییه
که ته‌نها که‌سی نه‌خۆش، یان پیر و په‌که‌وته بیات له‌گه‌ل خۆی،
نه‌خیر سویند بی‌ت به‌خواه‌موو که‌سیک له‌ ئیمه‌ دره‌نگ بی‌ت یان
زوو تامی ده‌چه‌ژیت و پیتی ده‌گات، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که هیچ که‌سیک
له ئیمه‌ نازانی‌ت چ کاتی‌ک مردن ده‌بی‌ته میوانی و چ کاتی‌ک
به‌خه‌مان ده‌گری‌ت، پیویسته له‌سه‌رمان پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و پۆژه بی‌ت
وه‌سیه‌تی شرعی خۆمان ئاماده کردبی‌ت.

وه له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شیکی زۆری موس‌لمانان شاره‌زا نین له‌ باب‌ه‌تی
وه‌سیه‌تکردن و ئادابه‌کانی، به‌هۆی سه‌رقالی و به‌دواکه‌وتنی دونیای

(١) النساء: ١.

(٢) الاحزاب: ٧٠-٧١.

فانی و نه‌بونی زانستی شهرعی له‌به‌ر نه‌بوونی وه‌سیه‌تنامه؛ بۆیه به‌پۆیستم زانی نامیلکه‌یه‌کی پوخته به‌کوردی و کورتی بنوسم ده‌رباره‌ی ئەم باب‌ته‌ گرنگ و چاره‌نووس سازه که چاره‌ری گشت لایه‌کمان ده‌کات، تیایدا باسی چۆنی‌تی وه‌سیه‌تکردنی شهرعی و حوکمه‌که‌ی و مه‌رج ئادابه‌کانی به‌گویره‌ی ده‌قه‌کانی قورئانی پیروژو فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ وه‌ پوونکردنه‌وه‌ی گه‌وره زانایانی شهریه‌تی ئیسلام له‌م بواره‌دا بخه‌ینه به‌ریاس و لیدوان.

به‌پێزان: دیاره‌ باب‌ته‌ی وه‌سیه‌ت کردن له‌ کتێبه‌کانی فیه‌قی ئیسلامی زۆر به‌ دورو درێژی باس کراوه، به‌لام من مه‌به‌ستم زیاتر باسکردنی لایه‌نه‌ ئیمانی و پۆحی‌یه، وه‌ک ئامۆژگاری و خۆئاماده‌کردن بۆ سه‌فه‌ری مردن و مالتاوا‌یی یه‌کجاری له‌ دنیا به‌ زانو زه‌خیره‌ و تویشوی چاکه‌وه، وه‌به‌بیر هێنانه‌وه‌ی براو خوشکانی ئیماندارم بۆ نویسنی وه‌سیتنامه‌یه‌کی گرنگی شهرعی، تا له‌ دوا‌ی خۆیان جێبه‌جێ بکری‌ت وه‌ به‌تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌میکی وه‌ک ئیستا که‌بیرمان بۆ مردن زۆر لاوازه؛ وه‌ته‌مه‌نی درێژی دنیا به‌ته‌مه‌نی خۆمان ده‌زانین، وه‌ مردن به‌دور ده‌بینین له‌ خۆمان، و به‌وشیوه‌ی پۆیسته‌ هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا ناکه‌ین، وه‌ دیاره‌ خۆئاماده‌کردن بۆ مردن یادکردنه‌وه‌ی سیمای نیشانه‌ و په‌وشتی پیاوچاکانه.

له خوای گه‌وره ده‌پارپمه‌وه که دین و ئیمانمان سه‌لامهت بکات، و
ئاخر خیریمان به‌قیسمهت بکات، و دونیا جینه‌هیلین به‌بی
نوسینه‌وه‌ی وه‌سیهت نامه، و هه‌لسان به‌نه‌نجامدان و جیبه‌جی کردنی
گشت‌ه‌ق و مافه‌کانی خوومان و هی خه‌لکانی تر له ئه‌ستۆمان، تا
له پوژی قیامه‌تدا گه‌ردنمان ئازاد بیت و تۆبالی که‌سمان له‌مل
نه‌بیت و په‌شیمان نه‌بین، زۆر جاران که‌سوکاری مردوی کۆچکردو
ده‌که‌ونه‌ گێژاو گومان ده‌باره‌ی قه‌رزو‌ه‌ق و مافه‌کانی
مردووه‌که‌یان له‌به‌ر نه‌بون و نه‌نوو‌سینی وه‌سیه‌تنامه‌ی پوون و
ئاشکرا، بۆیه پێویسته‌ مرۆفی به‌وادار درێفی نه‌کات له‌ نوسینی
وه‌سیه‌تنامه .

نووسەر

هه‌ولێر - ٩٤ گولان

٢٦ موحه‌ره‌می ١٤٣٥ کۆچی

٢٩ تشرینی دووه‌می ٢٠١٣ زایینی

پیتناسه‌ی وه‌سیهت :

وه‌سیهت‌کردن بریتیه له به‌خشینی مافی‌ک که له دوا‌ی مردن جیبه‌جی بکریت .

له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه وه‌سیهت کردن به‌مالّ بۆ دایک و باوک و خزمان واجب بوو، به‌لام به‌ئایه‌ته‌کانی میرات دابه‌شکردن حوکمی واجب بوونه‌که‌ی (نه‌سخ) بووه‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا بپیری سوننه‌تی وه‌سیهت کردن له سینه‌کی مالّ و ساماندا هه‌ر به‌رده‌وام ماوه‌ته‌وه .

ئازیزان: له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانێکی با‌لغی عاقل، نیر بیت یان می، گه‌نج بیت یان پیر، پئویسته پیش مردنی ئه‌م وه‌سیه‌ته شه‌ریه بکات، بۆ ئه‌وه‌ی خزم و که‌سوکاره‌که‌ی پاش مردنی جیبه‌جیی بکه‌ن، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردوه، ئومیده‌وارم له‌و که‌سانه‌ی ئه‌و وه‌سیهت نامه‌یه ده‌خوینه‌وه هه‌ستن به‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی له‌ناو چین و تویره‌کانی کۆمه‌لگه‌دا، نه‌ک ته‌نها له‌ووتاری مامۆستایان و پێگه‌و مالپه‌ره ئه‌لکترۆنیه‌کاندا، بگه‌ر له‌ مزگه‌وت و شوینه گشتیه‌کانیشدا، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکانیکی زیاتر سوودی لێ‌وه‌ریگرن و له‌ ناوه‌ڕۆکه‌که‌شی تیپگه‌ن و حالّی ببن، هه‌تا به‌ یارمه‌تی خوای گه‌وره به‌هه‌موو لایه‌که‌وه بتوانین ئه‌م سوننه‌ته فه‌رامۆشکراوه له‌نیۆ کۆمه‌لی باوه‌رداراندا زیندوو بکه‌ینه‌وه .

به لگه‌کانی مه‌شروعیه‌تی - دروستی - وهسپهت‌نگردن :

له نایینی پیروزی ئیسلامدا وهسپهت کردن کاریکی مه‌شروع و پښگا پیدراوه به پیی ده‌قه‌کانی قورئانی پیروژ، و فهرمووده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ، و کرده‌وه‌ی هاوه‌لانی به‌ریژ، و کۆده‌نگی زانایانی ئیسلامی له‌سه‌ره :

یه‌که‌م : به‌لگه له قورئانی پیروژ : خوای گه‌وره له‌باره‌ی وه‌سپه‌ته‌وه فهرموویه‌تی : ﴿ کُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ﴾^(۱)، واتا: خوای گه‌وره له‌سه‌رتانی پښویست کردووه کاتیکی به‌کیکتان نزیک‌ی سه‌ره‌مه‌رگ بوونه‌وه و مائی هه‌بوو لئی به‌جیما، به جوانی و پښکوپښکی وه‌سپهت بکات بۆ باوک و دایکی و خزمانیک که به‌شیان بۆ دیاری نه‌کراوه .

دووم : به‌لگه له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ :

عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر (خوای لئی پازی بی‌ت) ده‌گیرپته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی : ﴿ مَا حَقَّ إِمْرِيءَ مُسْلِمٍ لَّهِ شَيْءٌ يُّوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتَهُ

(۱) البقرة : ۱۸۰.

مکتوبه عنده ﴿^(۵)﴾، وانا: حق نییه بۆ هیچ کهستیکی
موسلمان نه‌گهر شتیکی هه‌بیّت و بیه‌ویّت وه‌سیه‌تی تیدا بکات
دوای مردنی، دوو شه‌وی به‌سه‌ردا به‌وات مه‌گهر وه‌سیه‌ته‌که‌ی
لای خۆی نووسرا بیّت و له‌ژێرسه‌ریدا بیّت.

عبداللای کوپی عومهریش (خوا لییان پازی بیّت) له‌باره‌ی
وه‌سیه‌ته‌وه‌ ووتویه‌تی: ﴿ما مرت علي ليلة منذ سمعت رسول
الله قال ذلك، إلا وعندي وصيتي﴾ ﴿^(۶)﴾، وانا: له‌وته‌ی گویم له‌و
فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بووه ﴿فه‌رموده‌یه‌ی وه‌سیه‌ت،
هیچ شه‌ویک به‌سه‌رمدا تی نه‌په‌ریوه که وه‌سیه‌ته‌که‌م له‌پال
خۆم دانه‌نا بیّت .

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿فه‌رمویه‌تی: ﴿المحروم من
حرم الوصية، ومن مات على وصية مات على سبيل وسنة، ومات على
تقى وشهادة، ومات مغفورا له﴾﴾ ﴿^(۷)﴾، وانا: بیبesh ئه‌و که‌سه‌یه که
وه‌سیه‌ت ناکات و فریای ناکه‌ویّت، وه‌ هه‌رکه‌سیک به‌ وه‌سیه‌ته‌وه
بمریّت، ئه‌وا له‌سه‌ر پێبازو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﴿وخواناسی و
شه‌هاده‌ت و لیخۆشبوون وه‌فاتی کردوه .

(۵) رواه الشيخان .

(۶) رواه مسلم .

(۷) رواه ابن ماجه .

سینه‌م : به‌لگه‌کان له کرده‌وه‌ی هاوه‌لانی به‌ریز:

هاوه‌لانی به‌ریز (خوا له هه‌موویان پازی بیّت) له پیناو
په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره ﷺ به به‌خشینی به‌شیک له مال و
سامانیان وه‌سیه‌تیان ده‌کرد .

چواره‌م : به‌لگه‌ی کۆده‌نگی زانایانی ئوممه‌تی ئیسلام :

هه‌ر له سه‌رده‌می هاوه‌لانی به‌ریز و پاش ئه‌وانیش له هه‌موو
چه‌رخ و سه‌رده‌میکدا زانایانی ئیسلام کۆده‌نگ بوون له‌سه‌ر
دروستی و مه‌شروعیه‌تی وه‌سیه‌ت کردن، وه نه‌بیستراوه له
هیچ کامیان که پێگریان کردبیّت له‌وه‌ها کاریک .

موسلمان واجبه له‌سه‌ری تا له ژياندايه، هه‌رچی هه‌ق و مافیکی
خه‌لکی تری به‌سه‌ره‌ویه بیانداته‌وه و بۆیان بگه‌پینیته‌وه، نه‌ک
پشتگوێیان بخات و خۆی لییان گێل و بێ ئاگا بکات تا‌کو نزیکي
سه‌ره‌مه‌رگ ده‌که‌ویتته‌وه، ئه‌وجا وه‌سیه‌ت بۆ که‌سوکاره‌که‌ی بکات
به دانه‌وه‌ی .

ئه‌و که‌سه‌ی که توانای گرتنی پۆژووی هه‌یه، یان توانای
ئه‌نجامدانی چه‌جی هه‌یه، نابیت وه‌سیه‌ت بکات به‌وه‌ی پاش مردنی
بۆی بکریّت، به‌لکو له‌سه‌ری واجبه ئه‌و پۆژووانه‌ی که قه‌رزار بووه
له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بووه و نه‌یتوانیوه بیانگریّت خۆی تا له‌ژياندايه

بیانگریتہ وہ، یان دہیئت تاخوی له ژیاندايه حه جی ئیسلام بکات،
نهک وهسیهت بکات پاش مردنی حه جیکی بۆ بکه ن .

ئیمامی نه وهوی (پهحمهتی خوای لی بیئت) ده لیت: ئه م
فه رموده یه (مه بهستی فه رموده ی عه بدوللای کوپی عوماری
پیشوه) هانی موسلمانان ده دات له سه ر وهسیهت کردن پیش مردن،
موسلمانانیش کو ده نگن له سه ر فه رمان پیگردنی، به لام مه زه بی
ئیمه، واتا مه زه بی شافیعی و مه زه بی جمهوری زانایان له سه ر
ئوه ن وهسیهت کردن سوننه ته نهک واجب، ئیمامی داود و جگه
له ویش له که سانی زاهیری به لایانه وه واجب که موسلمان پیش
مردنی وهسیهت بکات، به لام له راستیدا ئه م فه رموده یه
به پاشکاوایی نه یفه رموه که وهسیهت نووسینه وه واجب، به لام مرؤف
ئه گه ر هاتوو قه رزئیکی له سه ر بوو، یان مافی که سیکی تری
به سه ره وه بوو، یان ئه مانهت و سپارده یه کی خه لکانیکی تری لایبوو،
ئه و له م کاته دا واجب ده بیئت له سه ری که وهسیهت بکات بۆ خزم و
که سوکاره که ی، ئه و هه ق و ماف و سپاردانه ی لایه تی بیگێرنه وه بۆ
خاوه نه کانیان^(۸) .

(۸) شرح النووي علی صحیح مسلم: ۷۴/۱۱.

حیکمه‌تی وه‌سیه‌تکردن:

به‌پیی بنه‌ما گشتیه‌کانی شهریه‌تی ئیسلام بیّت وه‌سیه‌ت کردن دروست نییه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ستخستنه مألّیه‌تی پاش مردنی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ماله‌که‌ی پاش مردنی ده‌بیته مألّی که‌سانی تر که میراتی لئ ده‌بن، به‌لام وه‌ک زیاده خێرو په‌حمه‌تیکی خودا به‌ بنده‌کانی وه‌ له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گشتی وسوودو قازانجی وه‌سیه‌تکارو وه‌سیه‌ت بۆکراوو کۆمه‌لگه‌ش به‌گشتی خوای که‌وره‌و میهره‌بان پێگای داوه ئه‌و که‌سه وه‌سیه‌ت بکات بۆ خزم وکه‌سی بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره خێرو چاکانه دوا‌ی مردنی مرۆف.

جووره‌کانی وه‌سیه‌ت :

وه‌سیه‌ت کردن چوار جوړه :

یه‌که‌م : وه‌سیه‌تی واجب: ئه‌ویش ئه‌و وه‌سیه‌ته‌یه که بیکات بۆ هه‌موو ئه‌و هه‌ق و مافانه‌ی له‌سه‌ریه‌تی، و بۆ ئه‌و هه‌ق و مافانه‌شی که به‌سه‌ر خه‌لکیوه‌ن، وه‌ک قه‌رزو سپارده، چی به‌سه‌ر خۆیه‌وه‌ بن، یان مافی خۆی بیّت و لای خه‌لکی ترین، تاوه‌کو ئه‌ستۆی خۆی پاک بکاته‌وه‌ له‌ قه‌رزو مافی خه‌لکی، یان مال و سامانی خۆی له‌ فه‌وتان و تیاچوون بپاریژیت.

دووهم : وه‌سیه‌تی سوننه‌ت (مستحب): مه‌به‌ست له‌و وه‌سیه‌ته‌یه که مرۆف بیکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌پاش مردنی برێک له‌ ماله‌که‌ی بکړیت

به خيرو سده‌قه، جا بدریّت به هه‌ژاران، یان بخریته ناو
پروژه‌یه‌کی خیرخوازی وهک دروستکردنی مزگه‌وت و
نه‌خوشخانه و قوتابخانه بۆ فیروونی قوتابیان .

سییه‌م : وه‌سیه‌تی حه‌رام: ئه‌و وه‌سیه‌ته‌یه که وه‌سیه‌تکار وه‌سیه‌ت
بکات به‌وه‌ی مالّ و سامانه‌که‌ی له شتیکی گوناوهر بئ شه‌رعیدا
خه‌رج بکریّت .

چواره‌م : وه‌سیه‌تی مه‌کروه (ناپه‌سهند): ئه‌و وه‌سیه‌ته‌یه که
که‌سی وه‌سیه‌تکار که‌سیکی هه‌ژار بیّت، یان مالّ و سامانیکی
که‌می هه‌بیّت و له‌هه‌مان کاتدا منالّ و میراتگراڤیکی هه‌ژاری
زۆری هه‌بیّت و بجیّت وه‌سیه‌ت بکات به به‌خشینی مالّ که‌ی به
خیرو سده‌قه، وه که‌سه‌کانی به هه‌ژاری به‌جئ به‌یالیّت و
ناچارین ده‌ست له‌که‌سانی تر پان بکه‌نه‌وه .

خۆشه‌ویستان: مرؤف ده‌توانیّت هه‌ندیک وه‌سیه‌تی تایبه‌ت به
خۆیشی بکات، وهک ئه‌وه‌ی وه‌سیه‌ت: بکات له‌پاش مردنی فلان
که‌سی ناسراوی خۆی بيشوات، یان فلان مامۆستا نوڤی له‌سه‌ر
بکات، یان وه‌سیه‌ت بکات که هه‌چ جوهر بیدعه‌و کاریکی ناشه‌رعی
له تازیه‌که‌یدا نه‌نجام نه‌دریّت وهک شین‌وشه‌پۆری ئافه‌ره‌تان و خزم و
که‌سوکاره‌که‌ی، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر زانی که‌سانیکی نزیک له‌خۆی پاش
مردنی کاریکی له‌و شیوه‌یه ئه‌نجام ده‌دن، هه‌روهک عه‌مری کوپی

عاس (په‌زای خوای لئ بیټ) کاتیک له سهرمه‌رگدا بوو نه‌م وه‌سیه‌ته‌ی کرد: ﴿فَإِذَا أَنَا مِتْ فَلَا تَصْحَبْنِي نَائِحَةً وَلَا نَارًا﴾^(۹)، واتا: نه‌گه‌ر مردم هیچ که‌سیک به شین و شه‌پورو ناگره‌لکردن شوین جه‌نازه‌که‌م نه‌که‌ویت.

هه‌روه‌ها سونه‌ته وه‌سیه‌تکار وه‌سیه‌ت بکات له‌کاتی له‌شساغی و ته‌واوی عه‌قل وه‌وشداری، نه‌ک دوا بخریټ بوکاتی نه‌خووشی سهرمه‌رگ و مردن نه‌مجا فه‌رمان بکات بلٲیت: وام بوٲکه‌ن، وام بوٲکه‌ن.

نه‌بو هوره‌یره (خوای لئ پازی بیټ) ووتویه‌تی: ﴿إِذَا مِتْ فَلَا تَضْرِبُوا عَلَيَّ فُسْطَاطًا، وَلَا تَتَّبِعُونِي بِنَارٍ، وَأَسْرِعُوا بِي إِلَى رَبِّي، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا وَضَعَ الْعَبْدُ أَوِ الرَّجُلُ الصَّالِحُ عَلَى سَرِيرِهِ، قَالَ: قَدُمُونِي قَدُمُونِي، وَإِذَا وَضَعَ الرَّجُلُ السَّوْءُ، قَالَ: وَيْلَكُمْ أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي﴾^(۱۰)، واتا: نه‌گه‌ر مردم په‌شمال و خه‌یمه‌م بو هه‌لمه‌ده‌ن، وه به ناگرکردنه‌وه‌وه شوین جه‌نازه‌م مه‌که‌ون، چونکه من له پیغه‌مبه‌ری خودام بیستوهه ﷺ که فه‌رموویه‌تی: کاتیک

(۹) رواه مسلم .

(۱۰) رواه أحمد.

کہ سیکی پیاوچاک خرایہ ناو دارہ مہیتہو، دہلئت: زووکن بمبن و
 بمگپنہوہ بۆ لای پەروردگار زوو بمگپنہوہ بۆلای، بہ لام نگہر
 کہ سیکی خرابہ کار بوو، دہلئت: وای بۆ ئیوہ، ئوہ چیم لئ
 دہکن و بۆ کویم دہبن؟.

زانایانیش وایان بہ باش زانیوہ کہ ئو وہسیہ تی شرعیہ بہم
 شیوہیہی لای خواروہ بیت، و ئہم خالانہ لەخۆ بگریٹ :

بہگہم : وہسیہت دہکم بہوہرہ پارہیہ (ناوی مہبلہغہ کہ بہینیت و
 دیاری بکات) بۆ دۆستان و خزمان و کہسانی نزیکم، یان بۆ
 ہہزاران و نہ داران و چاپکردنی پەرتووی ئایینی، یان وەفکردنی
 بۆ پرۆژہی خیرخوازی نہہراوہ، وەک دروستکردنی مزگوت و
 نہخۆشخانہ و پردو قوتابخانہی زانستہ شرعیہکان و بنکہکانی
 فیروبون و لەبەرکردنی قورئانی پیروژو یارمەتی قوتابیانی ہہزارو
 شوینی حەوانوہ بۆہزارو رپیوارانی تویشو لیبراو (بہ لام نابیت
 ئہم مہبلہغہ لە سییہکی مال و سامانہکی زیاتر بیت، وەنابیت
 بۆ کہسانیک بیت کہ بہ پئی شرع میراتی لئ بہن).

یا زانایہکی شرعی وہسیہت بکات بلئت: کتیبہکانم وەقف
 بیت بۆ فلانہ کتیبخانہی گشتی خەیری (بہ تاییہتی نگہر
 کوپی یا میراتگریکی خویندہواری نہ بیت پیویستی پی بیت)
 بۆئوہی موسلمانان بہگشتی وقوتابیانی زانستہ شرعیہکان

بہ تاییہ تی سوودی لی ویریگرن .

دوہم : وہسیہت دہکم لہ کاتی سہرمہرگمدا کڑمہ لیک لہ
پیواچاکان نامادہ بن، بۆ ئوہی لہ و کاتہ دا گومان باشی (حسن
الظن)م بہ رامبہر بہ خودا بیررخنہ وہ .

سیہم : وہسیہت دہکم کہ لہ کاتی سہرمہرگمدا ووشہی (لا
الہ الا اللہ)م بخنہ سہر زمان بہ نہ رمی و ہیمنی، چونکہ
پیغہ مبری خوا ﷺ فرموویہ تی: ﴿لَقِنَا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ﴾^(۱۱)، واتا: مردوہ کانتان بہ (لا الہ الا اللہ) تہ لقین بدہن
لہ کاتی سہرمہرگدا، ہر وہا فرموویہ تی: ﴿مَنْ كَانَ آخِرَ
کَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾^(۱۲)، واتا: ہر کہہ سیک کوتا
ووشہی لہ دنیا دا: (لا الہ الا اللہ) بیت دہ چیتہ بہ ہشتہ وہ .

چوارہم : وہسیہت دہکم کہ سانیکی شارہ زاو پیواچاک وئہمین و
ناگادار بہ ئہ حکام و ئادابہ کانی مردو شوشتن بمشورن، بہ
شیوہ یک کہ هاوتا بیت لہ گہ ل سوننہ تی پیغہ مبری خوا ﷺ،

(۱۱) رواہ مسلم .

(۱۲) حدیث حسن رواہ الحاکم .

وه نه‌گەر شتیکی ناشیرین و عه‌بیکی بینی به‌لاشه‌که‌مه‌وه
بیشاریته‌وه و باسی نه‌کات لای هیچ که‌س له‌به‌ر خاتری خودا.

چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿من غسل میتا
فکتم علیه طهره الله من ذنوبه، فإن کفنه کساه الله من
السندس﴾^(۱۳)، واتا: هه‌رکه‌سیک مردووێک بشوات و هه‌ر
که‌موکوپیه‌کی پیوه بینی بیشاریته‌وه خوای گه‌وره خاوینی
ده‌کاته‌وه له‌گونا‌ه‌کانی، وه نه‌گەر کفنیشی کرد نه‌وه خوای گه‌وره
جلو به‌رگی ئاوریشمی نهرم و تۆلی له‌به‌ر ده‌کات له‌به‌ه‌شت دا.

پێنجهم: وه‌سیهت ده‌که‌م که نه‌و کفنه‌ی له‌به‌رم ده‌که‌ن په‌نگی
سپی بێت و گولوی لی‌بده‌ن چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فه‌رموویه‌تی: ﴿ألبسوا من ثيابکم البیاض، فإنها من خیر
ثیابکم وکفّنوا فیها موتاکم﴾^(۱۴)، واتا: جلو به‌رگی سپی
له‌به‌ریکه‌ن چونکه له‌چاکترین جلو به‌رگتانه، و مردوو ه‌کانتانی تیدا
کفن بکه‌ن.

شه‌شهم: وه‌سیهت ده‌که‌م که ئاماده‌بووانی سه‌ر گۆپم پاش

(۱۳) رواه الطبرانی في المعجم الكبير.

(۱۴) رواه الترمذي.

شاردندہم نزاو دوعای خیرم بۆبکن، چونکہ پیغہمبہری خوا
 ﷺ پاش بہ خاک سپاردنی مردوو لہ سہر گزپرہکے‌ی رادہ وہستاو
 دہیفہرموو: ﴿ استغفروا لأخیکم وسلوا له التثیبت فإنه الان
 یسأل ﴾^(۱۰)، واتا: داوای لیخوش بوون بۆ براکہ تان بکن، وہ
 بپارینہ وہ لہ خوا کہ زمانی دامہ زراو بیت لہ وہ لامدانہ وہی
 فریشتہکان، چونکہ کہ میکی تر پرسیری لی دہکریٹ.

وہ ہر وہا وہسیہ دہکەم کہ نامادہ بوانی کاتی ناشتم پاش
 شاردندہم بہ ئەندازہ‌ی سہرپرینی قوربانیک و دابہ شکردنی
 گوشتہکے‌ی بہ سہر ہزاراندا بمیننہ وہ تاوہ کو دلم پییان خوش
 بیت، وہ وہ لامی فریشتہکانی پەروردار بدمہ وہ.

قال عمر بن العاص ﷺ في ولايته عند الموت : ((...فَإِذَا
 دَفَنْتُمُونِي، فَشْنُوا عَلَيَّ التُّرَابَ شَنًّا، ثُمَّ أَقِيمُوا حَوْلَ قَبْرِي قَدْرَ مَا
 تُنَحَرُ جَزُورٌ، وَيُقَسَّمُ لِحْمُهَا، حَتَّى أَسْتَأْنِسَ بِكُمْ، وَأَنْظُرَ مَا أَرَا جُعُ
 بِهِ رُسُلَ رَبِّي))^(۱۱)، واتا: عہمری کوپی عاس (خوای لی پازی
 بیت) لہ وہسیہ تنامہ‌ی نزیک سہر مہرگیدا ووتویہ تی: ((...ہر
 کاتیک منتان ناشت وردہ وردہ خوّل بکن بہ سہرمد، ئەمجا

^(۱۰) حدیث صحیح رواہ الحاکم .

^(۱۱) رواہ مسلم .

لہ دوا پیدا بہ نندازہی سہرپرینی ووشتریک و دابہ شکردنی
گوشته کی لہ سہر گورپہ کم بمیننہ وہ، بۆ ئوہی دلم پیتان
خوش بیت، وہ بزانم چۆن وہ لآمی فریشتہ کانی پەرورددگارم
دہدہ مہ وہ)).

ہفتہم: وہسیہ دہ کم کہ نذر بہ پہلہ ہرچی قہرزو مافی
خہ لکیہ بہ سہرمہ وہ بیدہ نہ وہ پیش ئوہی بمنیژن، وہ داوا
بکن لو کہ سانہی کہ قہرزیان لہ سہرمہ پر بہ دل گہردنم نازاد
بکن تا کو لہ چونہ ناو بہ ہشت پگیرم لئ نہ کرئ، چونکہ
پیغہ مہبری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ﴿نفس المؤمن معلقة
بدينه حتى يقضى عنه﴾^(۱۷)، واتا: پۆچی باوہ پدار لہ گورپدا
بہ سراوہ تہ وہو بہ بہ ہشت شاد نابیت لہ بہر ئو قہرزہی
لہ سہریہ تی، ہہ تاوہ کو بۆی دہدریتہ وہ.

ہشتہم: وہسیہ دہ کم کہ لہ کاتی بہ پیکردنی جہ نازہ کہ مدا بئ
دہنگ بن و ہیمنی بیاریژن، وہ با نویژ خوینہ کانی سہرم
نۆربن، وہ نزای خیرم نذر بۆ بکن.

نویہم: وہسیہ دہ کم بۆ کہ سوکارم — بہ تابیہ تی ئافرہ تہ کان —
کہ پازی بن بہ قہزاو قہدہری خوی گہورہ و دوبر بکہ ونہ وہ لہ

(۱۷) حدیث صحیح رواہ أحمد.

نه‌نجامدانی هه‌ر کاریکی ناشه‌ری بۆم، وه‌ک گریان‌ی نۆرو شینو شه‌پۆرو یه‌خه‌ی خو داپنین، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو په‌تی: ﴿لِیسَ مِنْهُ مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ﴾^(۱۸)، واتا: له‌ ئیغه‌ نییه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ بۆ مردووان له‌ پومه‌تی خو‌ی بدات، وه‌ یه‌خه‌ی خو‌ی دابدپیت، وه‌ به‌ بالۆره‌و هات و هاواری نه‌فامی هاوار بکات، وه‌ هه‌روه‌ها فه‌رموو په‌تی: ﴿إِنَّ الْمَيِّتَ يَعْذِبُ فِي قَبْرِهٖ بِمَا نَحِيَ عَلَيْهِ﴾^(۱۹). واتا: بیگومان مردو له‌ ناو گۆره‌که‌ی سزا ده‌دریت به‌هۆی ئه‌و شین و شه‌پۆر و گریان‌ه‌ی له‌سه‌ری ده‌کریت. ئه‌مه‌ش زانا‌یان وایان لیک داوه‌ته‌وه‌، ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و که‌سه‌ له‌ ژیا‌نی زانیبیتی خزم و که‌سوکاره‌که‌ی پاش مردنی کاریکی له‌و شیوه‌یه‌ی بۆ ده‌که‌ن و وه‌سیه‌ت نه‌کات شتی وا نه‌که‌ن، بۆیه‌ واجبه‌ له‌م کاته‌دا ئه‌و وه‌سیه‌ته‌ بکات بۆ که‌سوکاره‌که‌ی که‌ پاش مردنی کاری وانا شه‌ری نه‌که‌ن.

وه‌ تکه‌ ده‌که‌م له‌ که‌سوکاری خو‌شه‌ویستم پێگه‌نه‌ده‌ن ئافه‌ره‌تی سه‌ردولکه‌ بیژ پیا‌ه‌ل‌دان و لاوان‌ده‌وه‌م بۆبکات، چونکه

(۱۸) رواه البخاري.

(۱۹) رواه البخاري.

پیغمبرِ خوا ﷺ نے مکارہی حرام کر دیا^(۲۰)، وہ پیغمبرِ خوا ﷺ دہریارہی نے م جوڑہ ٹافرہ تہش فرمویہ تی: ﴿الْآتِجَةُ إِذَا لَمْ تَنْبُ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ﴾^(۲۱)۔ واتا: نہو ٹافرہ تی مردو دہلاوینیتہ وہ ٹہ گہر تہ وہ نہ کات پیش مردنی، نہوا لہ پوڑی قیامہ تدا کاتیک زیندو دہ کریتہ وہ کراسیکی لہ بہر دایہ لہ قہ ترانہ، (مادہ یکہ پشی بہ گرو گہر مہ بہ سادہ ترین شیوہ ٹاگر دہ گریٹ، بویہ وشتری گہ پی پی چہ و دہ کریت) واتہ: جہستہ ی ہموو توشی خوران دہ بیت۔

دہیہ م: وہسیہ دہ کہ م کہ پاش مردن و گیان دہرچونم بہ پہلہ بہ خاکم بسپیرن و ہوالی مردنم بگہینن بہ کہ سو خزم و خوشہ ویستان و پیواچاکانی ہاوپیم، بؤ نہ وہی بہ شدارین لہ شوردن و کفن و نویژ لہ سہرکردن و بہ خاک سپاردنم، تاوہ کو نہوان بہ شدارین لہ و خیرہ گہورہ و نزای خیرو لیخوشبوونیش بؤ من بکن۔

یازدہیہ م: وہسیہ دہ کہ م بؤ کہ سوکارم کہ پنگہ نہ دہن بہ ہیچ شیوہ یک ٹافرہ تان (با نزیکترین کہ سیشم بن) لہ گہل

(۲۰) رواہ أحمد والترمذی وابن ماجہ۔

(۲۱) رواہ مسلم۔

جه نازه که مدا بین بۆسر قه بران، چونکه ئه مه پیچه وانه‌ی
 فرموده‌ی پیغه مبه‌ری خواجه علیه السلام، ئیمامی علی (خوای لی
 پازی بیت) وتویه تی: « خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
 فَإِذَا نِسْوَةٌ جُلُوسٌ، فَقَالَ: مَا يُجْلِسُكُنَّ؟ قُلْنَ: نَتَنَظَّرُ الْجَنَازَةَ،
 قَالَ: هَلْ تَغْسِلْنَ؟ قُلْنَ: لَا، قَالَ: هَلْ تَحْمِلْنَ؟ قُلْنَ: لَا، قَالَ:
 هَلْ تُدْلِينَ فِيمَنْ يُدْلِي؟ قُلْنَ: لَا، قَالَ: فَارْجِعْنَ مَأْزُورَاتٍ غَيْرِ
 مَأْجُورَاتٍ ^(۲۲)، واتا: پیغه مبه‌ری خواجه علیه السلام، چوه دهر وه
 بینی چند ئافره تیک دانیشتون، فرموی: بۆچی دانیشتون؟
 وتیان: چاوه پئی ئه م جه نازه یه‌ین، فرموی: ئایا ئیوه
 ده‌یشون؟ وتیان: نه‌خیر، فرموی: ئایا مه‌لیده‌گرن؟ وتیان:
 نه‌خیر، فرموی: ئایا ئیوه له‌وانه‌ن ده‌یانخه‌ ناو گۆپه‌وه؟
 وتیان: نه‌خیر، فرموی: ده‌بگه‌پینه‌وه گونا‌ه‌بار ده‌بن و خیرتان
 ناگات، که‌واته تاوانبار ده‌بن به پۆیشتنان و هیچ پاداشتان
 ناگات له‌وه‌ی ئاماده بن له شاردنه‌وه‌ی مردودا.

دوازده‌یه‌م: وه‌سیه‌ت ده‌که‌م پاش ئه‌وه‌ی دُنیا بوون له‌وه‌ی گیانم
 دهرچوه، چاوه‌کانم به‌نه‌رمی دابخه‌ن و پووم له‌ قبیله‌ بکه‌ن،

پاشان بہ پۆشاکیکی سووک کہ هه‌موو لاشه‌م بگریته‌وه جگه
له‌و پۆشاکی که له‌بهرم بووه دامپۆشن، ئه‌م نزایه‌م بۆ بکن و
بڵێن : ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ﴾ (ناوه‌که‌م بڵێن)، وارفه‌ درجه‌ه‌ فی
المه‌دین، وأخلفه‌ فی عقیبه‌ فی الغابرین، واغفر لنا وله‌ یارب
العالمین، وافسح له‌ فی قبره‌، ونور له‌ فیہ ﴿^(۲۳)﴾، واتا:
په‌روه‌ردگارا له‌ گونا‌می فلان که‌س خۆشبه‌، و پله‌ی لای خۆت
به‌رز بکه‌ره‌وه‌ و له‌ناو که‌سانی هیدایه‌تدراواندا، وه‌ له‌پاش ئه‌و
که‌سیکی دڵسۆز جن به‌یله‌ بۆ که‌سوکاری و بیکه‌ره‌ جینشینی،
وه‌ له‌ ئیمه‌ و له‌ویش خۆشبه‌، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان،
ئه‌ی خویه‌ گۆپه‌که‌ی بۆ فراوان و پوناک و پۆشن بکه‌ره‌وه‌ .

سیازده‌یه‌م : وه‌سیه‌ت ده‌که‌م پاش مردنم ئه‌و که‌سه‌ی که‌ دروست
نه‌بووه‌ له‌ ژیا‌ندا سه‌رم هه‌لبداته‌وه‌ و ماچم بکات، پاش مردنیش
ئه‌وه‌ نه‌کات .

چوارده‌یه‌م : وه‌سیه‌ت ده‌که‌م بۆتان له‌و شوین و جیگایه‌ی که‌
مردم هه‌ر له‌ گۆپستانی ئه‌و شوینه‌ش به‌خاکم بسپێرن، وه‌
ته‌رمه‌که‌م نه‌گۆیزنه‌وه‌ بۆ جیگایه‌کی تر مه‌گه‌ر ناچار بن .

ہر وہ ما وہسیہ دہکم: لہ گہل ھلگرتن ویردنی جہ نازہ کم
ھیچ بیدعہ یه کی حرام وقہ بیح نہ کن وہک: ھلگرتنی
چہ پکے گول و دانانی لہ سہر گورہ کم، چونکہ نہ مہ عادت و
چاولیکہری غہیرہ موسلمانہ وبہ فیر پودانی مالہ وخو ھلکیشان و
بہ خود انازینہ .

پازدہیم: وہسیہ دہکم کہ پاش مردن چلہ ماتہ مینیم بؤ
نہ گیر دیت و کہ سانی نزیکم وہک دایک و خوشکہ کانم پؤشاکی
رہش نہ پؤشن، تازیہ داری و ماتہ مینیم بؤنہ کن لہ سئ پؤژ
زیاتر، چونکہ پیغہ مہری خوا ﷺ فرمویہ تی: ﴿ لَا يَحِلُّ
لَا مَرَأَةً تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا
عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴾^(۲۴)، واتا: دروست نیہ بؤ ھیچ
نافرہ تیگ باوہ پی بہ خوداوبہ پؤژی دواپی ھہ بیت زیاتر لہ سئ
پؤژ ماتہ مینی بگیریٹ بؤ مردو، مہ گر بؤ میردی کہ چوار
مانگ و دہ پؤژہ - پیویستہ نافرہ تی میرد مردو نہ مہ ماوہیہ
تازہ یہ دار بیت - .

سازدہیم: وہسیہ دہکم گورہ کم لہ پاش مردن نہ کریت بہ

(۲۴) رواہ البخاری ومسلم.

جیگای کۆبونہ وەو بۆنە گیران، وە ھەر وەھا وەسیەت دەکەم زیاتر لە بستیک خۆلی سەر گۆپەکم بەرز نەکەنەو، و بیشکەو قەفەسی ئاسنینی لەسەر دروست نەکەن، وە بەھیچ شیوەیەک نایەت و فەرموودە و شتی تریش وەک ھۆنراو و پەخشان لەسەر کیلەکە ی نەنوسن، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ پێگری کردووە لەو ھا کارێک وەک لە پیوایەتی ئیمام تورموزی و حاکمدا ھاتووە ﴿نهی رسول اللہ ﷺ أن یکتب علی القبر شیء﴾^(۲۵)، واتا: پیغەمبەری خوا ﷺ پێگری کردووە لەو ی ھیچ شتیک لەسەر گۆپ بنوسریت .

جەقەدەبەم: وەسیەت دەکەم بۆکەسوکارم کە لە خودا بترسن و ھەر کێشە و ناخۆشیەکی نێوان خۆیان چارەسەر بکەن بە ناشتەوایی و لە فەرمانی خوای گەورەو پیغەمبەر ﷺ دەنەچن و ئەو مال و سامانە ی کە جیی دەھێلم بەشیوەیەکی شرعی و بەپێی قورئان و سوننەتی سەحیحی پیغەمبەری خوا ﷺ لە نێوان میراتگراندا دابەش بکریت، وە بەھیچ شیوەیەک ستم لە ھیچ کەسیکتان نەکەن، بەتایبەتی لە کچەکان .

(۲۵) رواہ الترمذی والحاکم .

۴۴۰۴۴۴۴۴: وہسیہ دہکام بۆکە سوکارومیراتگرانم ئەوا من جیتان دێلم و کردەوہی خێرو چاکەم کۆتایی دیت تەنہا لەو کردەوہ چاکانہی کہ پێغەمبەری خودا ﷺ دیاری کردوہ نہبیت، چونکہ پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾^(۲۶)، واتا: ئەگەر مرۆڤی (مسولمان) مرد کردەوہی کۆتایی پێدئی مەگەر لە سێ شتەوہ نہبیت: خێریکی بەردەوام، یان زانیاریەک سوودی لێ وەرەبگیری، یان مندالێکی چاک دوعای بۆ بکات.

وہ مەرۆہا پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عَلَّمَهُ وَنَشَرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾^(۲۷)، واتا: لەو شتانہی کہ ئیماندار پێی دہگات لەکردەوہ چاکەکانی دواي مردنی خۆی: (۱) زانستیکی - بەسوود - کہ فێری بووبیت و خەلکانی تری

(۲۶) أخرجه مسلم.

(۲۷) رواه ابن ماجه وابن خزيمة .

فیترکردبیت و بلاوی کردبیت‌وه، (۲) وه ه‌روه‌ها کوپړکی
چاکه‌کاری له‌دوای خوئی به‌جیهشتبیت، (۳) وه یاخود قورئانیکی
له‌دوای خوئی به‌جیهشتبیت، (۴) وه یاخود مزگه‌وتیکی دروست
کردبیت، (۵) یاخود خانوویه‌کی بۆپیار دروست کردبیت، (۶)
وه یاخود جوگه‌یه‌کی ه‌لبه‌سبیت که‌خه‌لکی سوودی لئ
ببین، (۷) وه یاخود خیرو چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام له‌مال و
سامانی خوئی نه‌نجام دابیت له‌کاتی له‌ش ساغی و ژبانی
دونیا پیدا وه له‌دوای مردنیشی به‌رده‌وام بوبیت.

جا تکا کارم له‌که‌سوکاری نازیزو خوشه‌ویستم له‌پشکی
گه‌وره‌ی نه‌م خیرو خیراتانه بیبه‌شم نه‌که‌ن، زۆر به‌دلسۆزیه‌وه
بۆم نه‌نجام بده‌ن، چونکه من نیستا زۆر چاوم له‌ده‌ستی خیری
نیویه، زۆر زۆر پیویست و ه‌زارم بۆکاری چاکه‌و په‌حمی
خودا، توخوا له‌بیرم نه‌که‌ن، نیستا کاتی خوشه‌ویستتانه بۆ
من، کاتی وه‌فاداریتانه بۆ من.

نۆزده‌یه‌م: پیتان پاده‌گه‌ینم و ده‌تانکه‌م به‌شاهید لای خوای گه‌وره
که‌من گه‌ردنی ه‌موو که‌سیکم نازاد کردوه، و له‌ه‌موو ه‌قیکی
خۆم خۆش بووم، وه‌بۆیه داوا له‌نیوه‌ش ده‌که‌م که‌گه‌ردنی
من نازاد بکه‌ن نه‌گه‌ر ه‌ره‌ه‌قیکتان به‌سه‌ر منه‌وه ه‌بیت.

بیسته‌م: دوا وه‌سیه‌تیشم بۆتان ه‌مان وه‌سیه‌تی پێشه‌وای

مروڤايەتیه ﷺ كە وەسىەتى كرد بۆ ئوممەتەكەى لە خوا
بترسن و پارىزگاربن و ئاگادارى نوێژەكانيان بن و ستم لە
ژنان نەكەن، وەك ئىمام ئەبوداود پىوايەتى كردووه، كە
پىغەمبەر ﷺ لە سەر مەرگدا فرموى : ﴿ الصلاة،
الصلاة، اتقوا الله فيما ملكت أيمانكم ﴾^(۲۸)، واتا: ئاگادارى
نوێژەكانتان بن، ئاگادارى نوێژەكانتان بن، لە خوا بترسن
لەوہى ستم لە ژن و خزمەتكار و بەردەستەكانتان بكەن.

بىست و یەكەم: وەسىەت دەكەم و ئومیدەوارم كە پەندو عیبرەت
وەر بگرن لە مردنى من، ئەوا من بە يەكجارى مالتاوايتان
لێدەكەم تا پۆزى قیامت بە يەك دەگەینەو، من بە تاقى تەنھا
جێدەهێلن لە ناو ئەم گۆرەدا، ئیوێش دەگەرێنەو بۆلاى مالى و
كەسوكارتان، كەستان ناتوانن لام بمێننەو بۆكاتىكى كەمىش،
من ئیستا لىپرسینەو دەست پى دەكات و نازانم سەرئەنجام
چى لىدیت؟ خوا پەحم پىبكات، بۆیە دەلیم: تەوبە بكەن،
تەوبە بكەن، بگەرێنەو بۆلاى خودا.

بىست و دووهم: لەپىشەكى وەسىەتەكەدا ئەمە دەنوسیت:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: ((كَانُوا يَكْتُبُونَ فِي صُدُورِ
وَصَايَاهُمْ هَذَا مَا أَوْصَى بِهِ فُلَانُ ابْنُ فُلَانٍ، أَوْصَى أَنَّهُ يَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ
السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَأَوْصَى
مَنْ تَرَكَ بَعْدَهُ مِنْ أَهْلِهِ أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَأَنْ يُصَلِّحُوا
ذَاتَ بَيْنِهِمْ، وَيُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ، وَأَوْصَاهُمْ بِمَا
وَصَّى بِهِ إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ عليه السلام يَنْبَغِي إِنْ اللَّهَ أَصْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا
تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٢٩﴾)).

نه‌نه‌س (خوای لئ پازی بیّت) ده‌لّیت: هاوه‌لان له پیشه‌کی
وه‌سیه‌ته‌که‌ی‌اندا نه‌مه‌یان ده‌نوسی: به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی
میهره‌بان، نه‌مه‌ئو وه‌سیه‌ته‌یه‌که‌فلانی کوپی فلان
کردوویه‌تی، شایه‌تی نه‌دات که‌هیچ په‌رستراویکی به‌ه‌ق نییه
جگه‌له‌خوای تاک و ته‌نهای بی‌هاوه‌ل، وه‌موحه‌مه‌دیش ﷺ
به‌نده و نیردراوی خواجه، وه‌بیگومان پوژی دواپی دیت و گومانی
تیدا نییه، وه‌به‌پاستی خوا‌ه‌موو نه‌وانه‌ی له‌گوره‌کاندان
زیندوویمان ده‌کاته‌وه، وه‌وه‌سیه‌ت بکات بو‌ئو که‌سوکاره‌ی

لیی به جیماوون له خوا بترسن و نیوانیان چاک کن و گوپراهی
 فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بن، نه‌گه‌ر باوه‌پدارن وه‌سیه‌تیا
 بۆ بکات به‌و وه‌سپته‌ی که ئیبراهیم و یه‌عقوب -علیهما السلام-
 وه‌سیه‌تیا پیکرد بۆ کوپه‌کانیا که ووتیا: (پۆله‌کانم بیگومان
 خوا ئایینی ئیسلامی بۆ هه‌لبژاردوون، که‌واته به موسلمانیه‌تی
 نه‌بیئت مه‌رن).

بیست و سییه‌م : له پیش کۆتاییدا نوسه‌ری ئهم وه‌سپته‌نامه‌یه
 بنوسیت: ئهمه وه‌سیه‌تنامه‌ی شهرعی منه، به‌نده‌ی هه‌ژاری
 به‌رده‌م قاپی په‌حمه‌تی خودا بۆ که‌سوکاره‌که‌م، داواکارم لیتان
 که به‌ته‌واوی جی به‌جیی بکن، وه‌ لای خوا که‌ردنی ئه‌و که‌سه
 ئازاد ناکه‌م که هیچ برکه‌ و بابه‌تیکی ئهم وه‌سپته‌نامه‌یه بگوریت
 یا نه‌ستکاری بکات، چونکه‌ خوا‌ی که‌وره ده‌ریاره‌ی وه‌سیه‌تی
 وه‌سیه‌تکاران فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّى
 إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^(۳۰)، واته‌: هه‌رکه‌سیک
 وه‌سیه‌ته‌که‌ی گۆپی دوا‌ی بیستنی (یا نه‌خویندنه‌وه‌ی) ئه‌وه
 گونا‌می هه‌ر له‌ که‌ردنی ئه‌و که‌سانه‌دایه که ده‌یگۆپن، بیگومان
 خوا‌ی که‌وره‌ش بیسه‌ری زانایه‌.

له کۆتاييدا: نوسيني به‌رواری وه‌سيهت نامه‌که پيويسته، وه
واچاکه بنوسریت به‌م شيوه‌یه‌ی خواره‌وه بیت:

ئهم وه‌سيه‌ته نووسراوه له پۆژی (.....) وه له مانگی
(.....) وه له سالی (.....) .

وه‌سيه‌تکار :

ناوی سيانی : (.....)

ناونیشان : (.....)

مۆرو ئیمـزا : (.....)

شاهیده‌کان و ئیمزاکانیان :

شاهیدی یه‌که‌م : (.....)

شاهیدی دووه‌م : (.....)

له کۆتاييدا تکا ده‌که‌م له خوینه‌ری به‌ریز له خوشکان
و برایانم له دوعاو نزای خیر بیبه‌شمان نه‌که‌ن .

وه زۆر سوپاس و دوعای خیر ده‌که‌م بۆ برای ئازیزم
مامۆستا: (ئومید عمر علی چروستانی) ده‌که‌م که یارمه‌تی
دام له تایپ و نه‌خشه‌سازی و پیداجوونه‌وه‌ی ئهم نامیلکه‌یه .

دوا ووشه

ئەو کەسەى وهسيهت دهکات به سى بهکى مالهکەى جا
خانوو بىت يا زهوى و باغ و دوکان و باله‌خانه‌و ئەو جوړه
مولکانه بۆ وهقف و خىراتى بهردهوام پيويسته بچىته لای
دادوهر له دادگای بارى کەسى ئەم وهسيهتنامه‌يه تۆمار
بکات به فهرمى به مؤرو ئيمزای شاهيدو دادوهر ؛ تاكو
کەس نه‌توانىت نكولى بکات له راستى وهسيهتنامه‌كه ؛ وه
تاكو هىچ گرفت و كيشه نه‌بىت بۆ جىبه‌جىکردنى ؛ چونكه
ئەو وهسيهتنامه جىگير بووه به پىى شرع و ياسا ئەبىت
جىبه‌جى بكرىت .

وصلی الله وسلم وبارك على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

سه‌رچاوه‌كان

۱- القرآن الكريم.	۹- المستدرک للحاکم.
۲- صحيح البخاري.	۱۰- السنن الكبرى للبيهقي.
۳- صحيح مسلم.	۱۱- صحيح ابن خزيمة.
۴- سنن ابو داود.	۱۲- المعجم الكبير للطبراني.
۵- سنن الترمذي.	۱۳- شرح النووي على صحيح مسلم.
۶- سنن ابن ماجه.	۱۴- سنن الدار قطني.
۷- سنن النسائي.	۱۵- الفقه الإسلامي وأدلته للدكتور الزحيلي.
۸- مسند الإمام أحمد بن حنبل.	۱۶- الموسوعة الفقهية الكويتية.

